

Рачунање времена застарелости извршења јединствене казне
изречене у поступку за изрицање јединствене казне
(члан 105. став 6. КЗ, члан 107. ст. 1. и 6. КЗ)

Појединачне казне из правноснажних пресуда које су узете као утврђене у поступку изрицања јединствене казне изгубиле су самосталну правну егзистенцију, а застарелост извршења тако изречене јединствене казне почиње да тече од дана када је пресуда постала правноснажна.

Из образложења:

"Правноснажном пресудом Основног суда у Чачку Кв 172/14 од 10.3.2014. године на основу одредбе члана 553. тачка 1) ЗКП у вези чланова 556. став 1. тачка 1) и 552. тачка 1) ЗКП преиначене су у погледу одлуке о казни правноснажне пресуде Основног суда у Чачку Кв 413/11 од 7.10.2011. године, Основног суда у Чачку Кв 336/11 од 16.8.2011. године, Окружног суда у Чачку К 104/07 од 19.6.2008. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 891/13 од 24.12.2013. године, па је окривљени применом одредби члана 61. став 1. у вези члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осуђен на јединствену казну затвора.

Правноснажним решењем Основног суда у Краљеву К 251/10 од 12.6.2015. године, суд је утврдио да је наступила апсолутна застарелост извршења казне затвора у трајању од једне године и шест месеци на коју је окривљени осуђен правноснажном пресудом Окружног суда у Краљеву Кж 632/08 од 26.2.2009. године и обуставио поступак извршења ове казне, а која пресуда је у поступку за изрицање јединствене казне преиначена правноснажном пресудом Основног суда у Чачку Кв 172/14 од 10.3.2014. године, којом је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година и једанаест месеци.

Против правноснажног решења Основног суда у Краљеву К 251/10 од 12.6.2015. године захтев за заштиту законитости Ктз 649/16 од 22.7.2016. године поднео Републички јавни тужилац због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 105. тачка 6. и члана 107. тачка 6. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд као основан усвоји поднети захтев за заштиту законитости и утврди да је правноснажним решењем Основног суда у Краљеву К 251/10 од 12.6.2015. године повређен закон у корист окривљеног из чланова 105. тачка 6. и 107. тачка 6. КЗ.

Одредбом члана 105. тачка 6. КЗ прописано је да ако у овом законнику није друкчије одређено, изречена казна не може се извршити кад протекне три године од осуде на казну затвора преко једне године.

Одредбом члана 107. став 1. КЗ прописано је, између осталог, да застарелост извршења казне почиње од дана кад је пресуда којом је казна изречена постала правноснажна, док је ставом 6. наведеног члана прописано да застарелост извршења казне настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост извршења казне.

По налажењу Врховног касационог суда, а сходно садржини напред цитираних законских одредби, уколико је суд донео пресуду којом је у поступку за изрицање јединствене казне узео као утврђене појединачне казне из преиначених пресуда и окривљеног осудио на јединствену казну за кривична дела у стицају правноснажне пресуде којом су изречене појединачне казне које су узете као утврђене приликом одмеравања јединствене казне за кривична дела у стицају у

поступку изрицања јединствене казне су изгубиле самосталну правну егзистенцију, коју од дана правноснажности доношења пресуде у поступку спајања казни има искључиво та пресуда којом је изречена јединствена казна.

С тим у вези, јединствена казна за кривична дела у стицају представља основ за утврђивање времена застарелости и следствено томе застаревање извршења јединствене казне почиње да тече од дана када пресуда којом је изречена јединствена казна постала правноснажна, а не од дана доношења пресуда из којих су појединачне казне узете као утврђене приликом одмеравања јединствене казне и са протеклом времена застарелости извршења казне у погледу свих кривичних дела у стицају применом одредби о изрицању јединствене казне, сматра се да је наступила застарелост извршења казне у погледу свих кривичних дела у стицају.

Како је Основни суд у Краљеву побијаним решењем погрешно применио одредбе члана 105. став 6. и члана 107. ст. 1. и 6. КЗ и обуставио поступак извршења појединачне казне која нема самосталну правну егзистенцију, то је Врховни касациони суд као основан усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 649/16 од 22.7.2016. године и ограничио се само на то да утврди да је правноснажним решењем Основног суда у Краљеву К 251/10 од 12.6.2015. године, повређен закон и то одредбе чл. 105. став 6. и 107. ст. 1. и 6. КЗ".

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзз 918/2016 од 20.9.2016. године, која је утврђена на седници Кривичног одељења Врховног касационог суда одржане 13.11.2017. године, а верификована на седници Кривичног одељења од 12.02.2018. године)